

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., v právní věci

žalobce: **L. P.**
bytem Ú.
právně zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyněm
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje, IČ 70892822**
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 15. 1. 2019,
č. j. KrÚ 3150/2019/ODSH/15,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému se toto právo nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu v Ústí nad Orlicí (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne

24. 10. 2018, č. j. MUUO/34161/2018/DSS/slj, jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti záznamu dvanácti bodů v bodovém hodnocení žalobce jako řidiče, přičemž toto rozhodnutí vychází ze skutečnosti, že v souvislosti s evidovanými přestupky proti pravidlům silničního provozu má žalobce provedený záznam dvanácti bodů v evidenční kartě řidičů v registru řidičů. Toto rozhodnutí bylo vydáno na základě právní úpravy obsahující bodové hodnocení porušení stanovených zákonem - srov. § 123a a násl. zák. č. 361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, (dále jen „zákon o silničním provozu“), přičemž v důsledku tohoto rozhodnutí dochází po dosažení dvanácti bodů vztahujícím se ke spáchaným přestupkům k pozbytí řidičského oprávnění. Žalobci bylo zasláno oznámení o dosažení dvanácti bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Žalobce využil možnosti podat písemné námitky proti tomuto oznámení, o nichž bylo rozhodnuto výše zmíněným rozhodnutím správního orgánu I. stupně. Správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí na základě jednotlivých oznámení sepsaných Policií ČR a Městskou policií Litomyšl, jak bude uvedeno níže. Následně bylo žalovaným zamítnuto blanketní odvolání podané žalobcem a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

2. Žalobce v žalobě uvedl v podstatě dva žalobní body. V prvním z nich, označeném jako „*Nerespektování odvolacích důvodů*“ žalobce namítl, že odvolací orgán zcela „*ignoroval předložené důkazní prostředky*“. Poukázal na přílohu doplněného odvolání, v níž doložil rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, vydané ve věci „*shodné*“, přičemž žalobce tvrdí, že je „*běžnou praxí*“ odvolacího správního orgánu posuzovat jen jednotlivé podklady, tj. rozhodnutí v blokových řízeních z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z tohoto rozhodnutí vyplývá, že se tento správní orgán zabýval „*kvalitou provedení jednotlivých rozhodnutí*“ vydaných v blokovém řízení a že tato rozhodnutí označil za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Dále žalobce poukázal na další rozhodnutí téhož odvolacího správního orgánu a rovněž na obdobný postup Městského úřadu Písek ze dne 19. 1. 2015, kdy tento správní orgán „*odmazal*“ dva konkrétní záznamy z bodového hodnocení. Poukázal na zásadu legitimního očekávání a na rovnost účastníků před zákonem.
3. V dalším žalobním bodu označeném jako „*Nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů*“ žalobce tvrdil, že oznámení od věcně příslušných oddělení policie o spáchaných přestupcích nemůže být dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci. Nelze omluvit „*nedostatky*“, které rozhodnutí o přestupku nese z pohledu zákonem kladených požadavků, konkrétně poukázal na případy, kdy tyto podklady nejsou „*způsobilé*“ (např. nestačí dle žalobce pouze popis v případě přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší povolené rychlosti, tj. „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci – mimo obec*“, apod.).
4. Konečně, což je z hlediska vymezení žalobních námitek podstatné, žalobce uplatnil námitky k jednotlivým pokutovým blokům ze dne 13. 9. 2018, 11. 4. 2018, 5. 10. 2017, 1. 11. 2016 a 5. 5. 2016. Žalobce shodně namítal, že v těchto rozhodnutích není uvedeno dostatečné ověření totožnosti, není uvedeno datum narození a rodné číslo, údaje jsou částečně nečitelné. Dále namítal, že zde nejsou uvedeny údaje o datu a čase spáchání

přestupku, jsou nečitelné, není přesně stanoveno místo spáchání přestupku. Z popisu skutku nevyplývá jednoznačná skutková podstata přestupku, je uvedena zkratkovitá forma zápisu právní kvalifikace, není jednoznačně uvedeno, zda se jednalo o zaviněné nedbalostní či úmyslné jednání, údaj o výši sankce dle žalobce „chybí či není úplný.“ Není zřetelný podpis žalobce a není jednoznačně zaznamenáno místo vydání pokutového bloku, resp. toto včetně uvedení oprávněné osoby je vlivem zápisu nepřezkoumatelné. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 127/2014-39, který vykládá tak, že nedostatek strohých a zkratkovitých formulací ve vztahu k místu a času spáchání přestupku a k právní kvalifikaci skutku nelze zhojit. Má přitom za to, že u těchto pokutových (příkazových) bloků vydaných v jeho věci chybí konkretizace a individualizace přestupku. Krajský soud přitom poznamenává, že žalobce sice popsal vytýkané vady, avšak neuvedl žádné zcela konkrétní údaje (např. Pardubice, v 7:00 hod apod.), jejichž nepřesnost či chybnost uvedeným pokutovým blokům vytýká. Pokud se jednalo o formu námitek uplatněných před správním orgánem I. stupně, tak ani zde žalobce neuplatnil žádné konkrétní vady či skutkové okolnosti, které by vylučovaly či významně zpochybňovaly spáchání přestupků jeho osobou. Žalobce toliko požadoval doplnění spisu o konkrétní rozhodnutí o uložení pokuty. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce toliko blanketní odvolání, které přes řádnou výzvu správního orgánu nedoplnil.

5. Soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud o věci samé rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
6. Předmětem žalovaného rozhodnutí, které tvoří s rozhodnutím správního orgánu jeden celek, je rozhodnutí o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123a - § 123f zákona o silničním provozu). V dané věci byly námitky vypořádány na základě jednotlivých oznámení Policie ČR a Městské policie Litomyšl, které byly správnímu orgánu I. stupně doručeny, tedy na základě oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě (předchozí právní úprava ve vztahu k pokutovým blokům, které byly vydány za účinnosti zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích /dále též „zákon o přestupcích“/: oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení) v souladu s ust. § 123b odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Správní orgán v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden. Jedná se o logický důsledek zásady presumpce správnosti aktu orgánů veřejné moci, dle které se má za to, že akt orgánů veřejné moci je zákonný a správný, a to až do okamžiku, kdy příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídanou formou prohlásí tento akt za nezákonný a zruší jej. Presumpce správnosti se netýká pouze aktů nicotných (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 5. 5. 2004, sp. zn. II. ÚS 770/02, náleze Ústavního soudu ze dne 25. 9. 2008, sp. zn. II. ÚS 519/08, či též rozsudek NSS ze dne 22. 5. 2008, č. j. 6 As 45/2005-188). Jiný postup není ani možný, neboť nelze připustit, že by správní orgán rozhodující o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů měl např. přezkoumávat správnost či zákonnost rozhodnutí soudu. Interpretaci dospívající k tomuto výsledku je tedy nutno kategoricky vyloučit, neboť by vedla k absurdním nepřijatelným důsledkům, kterých mohl

rozumný zákonodárce stěží chtít dosáhnout (presumpce racionálního zákonodárce). Správní orgán rozhodující o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je proto oprávněn zkoumat to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem, a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze k zákonu o silničním provozu, obsahující bodové hodnocení jednání (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44). Tento závěr vyslovil i Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ve svém rozsudku ze dne 24. 6. 2009, č. j. 52 Ca 10/2009-78, přičemž Nejvyšší správní soud se s tímto závěrem ztotožnil (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44). Záznam bodů do průkazu řidiče je automatický převod, kdy správní orgán nepřezkoumává správnost rozhodnutí o přestupku, ale pouze zaznamenává na podkladě spisu příslušné body. Tato skutečnost vyplývá i z ust. § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu, který stanoví, že „*řidiči motorového vozidla, kterému byla za jednání zařazené do bodového hodnocení pravomocně uložena sankce za přestupek nebo trest za trestní čin, zaznamenaná příslušný obecný úřad obce s rozšířenou působností v registru řidičů stanovený počet bodů ke dni uložení pokuty v blokovém řízení nebo nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek nebo trestu za trestný čin*“ (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 12. 2010, č. j. 1 As 41/2010-106). Příslušný obecní úřad s rozšířenou působností pouze zaznamenává počet bodů řidiče, popř. provede opravu, jsou-li námitky řidiče odůvodněné v souladu s podkladovými materiály. V námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 12. 2010, č. j. 1 As 41/2010-106, dále i např. rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76).

7. Zároveň je třeba poznamenat, že v námitkovém řízení není řešeno odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně vydanému v řízení o přestupcích, či rozhodnutí vydanému v blokovém řízení, tedy nejedná se o pokračování jednoho téhož správního řízení, když předměty těchto řízení jsou naprosto odlišné. Jak již soud uvedl, správní orgán v námitkovém řízení může pouze zkoumat to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu, zda záznam registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem, a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání v příloze citovaného zákona. Pouze v případě, že se v řízení o námitkách vyskytnou důvodné pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, tak je povinen správní orgán vyžádat si ještě další důkazy prokazující skutečnosti týkající se spáchání přestupku. K takovému postupu však může dojít pouze tehdy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal, nebo že si jej není vědom, přičemž je třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě, nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazující spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje, tedy neznamená, že když pouze řidič lakonicky prohlásí, že se přestupku nedopustil, tak že automaticky je povinen správní orgán

v takovém případě ex officio prověřovat náležitosti rozhodnutí o přestupku (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74). Jen v případě důvodných pochybností o údajích zaznamenaných v oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, z něj nelze bez dalšího vycházet (srov. rozsudky NSS ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-107 a ze dne 24. 10. 2013, č. j. 4 As 102/2013-38). Ne však vždy vedou zjištění o nedostatcích formálních či obsahových náležitostí k závěru o tom, že pokutový blok nemohl být náležitým podkladem pro zápis bodu v registru řidičů.

8. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu, přičemž okamžik podpisu pokutového bloku obviněného z přestupku je zároveň okamžikem vydání rozhodnutí o blokovém řízení a okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí a „*teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení. Jednoznačně tak potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v ust. § 84 zákona o přestupcích*“ (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81). Na způsobilost pokutového bloku jako podkladového rozhodnutí pro zápis bodu do registru tak nebude mít zpravidla vliv chybějící uvedení funkce nebo služebního čísla oprávněné osoby, při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 92 odst. 2 zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále též „zákon o odpovědnosti za přestupky“, podle předchozí právní úpravy se jednalo o § 84 a násl. zákona o přestupcích). Podstatné je, aby „*konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním...nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích*“ (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Podstatné je, že „*namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ust. § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti*“ (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Při zkoumání toho, zda pokutový blok mohl být skutečně podkladem pro zápis bodů do registru řidičů, je třeba proto vycházet vždy z konkrétní situace a je třeba „*v každém konkrétním případě posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů*“ (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Např. takovým nedostatkem by mohla být absence podpisu pokutového bloku obviněným z přestupku (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81).
9. Námitky žalobce proti rozhodnutím vydaným formou pokutových bloků míří proti jejich obsahu, čili žalobce v podstatě zpochybňuje a napadá rozhodnutí vydaná v blokovém řízení a obchází tak výše zmíněný závěr vyplývající z konstantní judikatury, tj. že v řízení o námitkách již nelze věcně přezkoumávat právní podklad k rozhodnutí o provedení záznamů do registru řidičů (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44). Tyto jeho námitky směřující konkrétně proti pokutovým blokům shora uvedeným a

nemohou samy o sobě bez dalšího vyvolat relevantní pochybnosti. Krajský soud přitom zdůrazňuje, že námitky proti jednotlivým pokutovým blokům neobsahují jedinou zcela konkrétní individualizovanou námitku. Žalobce např. netvrdí, že použití určité zcela konkrétní zkratky v rozhodnutí (např. „bezp. p.“, „R“ a podobně) je na úkor jeho srozumitelnosti, ačkoliv takto zcela konkrétní, jak uvedeno shora, byl ve vztahu k uvádění příkladného nedostatečného vymezení náležitostí pokutového bloku, nikoliv tedy však již ve své věci. Uvedený přístup žalobce vede soud k zamyšlení, zda vůbec sepsavatel žaloby disponoval předmětnými pokutovými bloky, když je sice zpochybňuje, avšak toliko v rovině uvedené obecnosti, zatímco podle pokutových bloků by jistě nebylo problémem údajná pochybení přesně zachytit, či kopie pokutových bloků předložit k žalobě. To však žalobce neučinil a uchýlil se toliko k zobecněným výtkám směřujícím do většiny údajů, které mají být obsaženy v pokutovém bloku.

10. Dne 5. 5. 2016 byly žalobci zaznamenány 2 body na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze strany Policie ČR za přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, neboť účastník jako řidič motorového vozidla v rozporu s ustanovením § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h. Záznam bodů za tento přestupek byl proveden na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které sepsalo Krajské ředitelství policie Pardubického kraje, Územní odbor Ústí nad Orlicí dne 6. 5. 2016. V tomto oznámení jsou uvedeny veškeré náležitosti pro identifikaci přestupku, osoby pachatele i výše uložené sankce. Je zde uvedeno jméno, příjmení, datum a místo narození, bydliště přestupce, reg. zn. a typ vozidla, čas, místo spáchání a popis skutku včetně právní kvalifikace a výše uložené sankce, číslo pokutového bloku /5. 5. 2016 v 10:07 hod., Jablonné nad Orlicí, ul. Nádražní 207, na silnici č. II/311; popis skutku: užil k jízdě vozidlo, které nesplňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem (technická prohlídka vozidla platná do dne 23. 4. 2016) a dále překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h, naměřená rychlost - 68 km/h; právní kvalifikace: porušil § 5 odst. 1 písm. a), § 18 odst. 4 zák. č. 361/2000 Sb., čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k), § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona a byla mu dne 5. 5. 2016 udělena bloková pokuta ve výši 1 000 Kč; č. pok. bloku: JL/2015L0209901/. Tedy správní orgán I. stupně a následně ani žalovaný správní orgán nemohly mít na základě tohoto oznámení Policie ČR žádné důvodné pochybnosti o tom, že uvedený přestupek byl spáchán právě žalobcem. Žalobce sám ani žádné zcela konkrétní pochybnosti, které by jeho protiprávní jednání zásadně zpochybňovaly, neuvedl, netvrdil např., že byl v danou dobu na jiném místě, toliko uplatnil námitky, které postrádají jednoznačnou konkretizaci tvrzených vad a jsou paušálně uplatněny ve vztahu ke všem pokutovým blokům ve věci žalobce.
11. Dne 1. 11. 2016 byly žalobci zaznamenány 3 body na základě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze strany Policie ČR za přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť účastník nebyl v rozporu s ustanovením § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu připoután za jízdy bezpečnostním pásem a nebyl držitelem lékařského potvrzení o výjimce. Záznam bodů za tento přestupek byl proveden na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které sepsalo Krajské ředitelství policie Pardubického kraje, Územní odbor Ústí nad Orlicí dne 2. 11. 2016. V tomto oznámení jsou uvedeny veškeré náležitosti pro identifikaci přestupku, osoby pachatele i

výše uložené sankce. Je zde uvedeno jméno, příjmení, datum narození, bydliště přestupce, reg. zn. a typ vozidla, čas, místo spáchání a popis skutku včetně právní kvalifikace a výše uložené sankce, číslo pokutového bloku /1. 11. 2016 v 9:30 hod., Ústí nad Orlicí, ul. 17. listopadu, čp. 511; popis skutku: nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a není držitelem lékařského potvrzení o výjimce, na místě neuplatňoval zdravotní potíže; právní kvalifikace: porušil § 6 odst. 1 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb., tím se dopustil přestupku podle § 125c), odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb., udělena bloková pokuta ve výši 300 Kč, č. pok. bloku: JL/2015 L0232599/. Tedy správní orgán I. stupně a následně ani žalovaný správní orgán nemohly mít na základě tohoto oznámení Policie ČR žádné důvodné pochybnosti o tom, že uvedený přestupek byl spáchán právě žalobcem. Žalobce sám ani žádné zcela konkrétní pochybnosti neuvedl.

12. Dne 5. 10. 2017 byly žalobci zaznamenány 3 body na základě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze strany Policie ČR za přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť účastník nebyl v rozporu s ustanovením § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu připoután za jízdy bezpečnostním pásem a nebyl držitelem lékařského potvrzení o výjimce. Záznam bodů za tento přestupek byl proveden na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které sepsalo Krajské ředitelství policie Pardubického kraje, Územní odbor Ústí nad Orlicí dne 5. 10. 2017. V tomto oznámení jsou uvedeny veškeré náležitosti pro identifikaci přestupku, osoby pachatele i výše uložené sankce. Je zde uvedeno jméno, příjmení, datum narození, bydliště přestupce, reg. zn. a typ vozidla, čas, místo spáchání a popis skutku včetně právní kvalifikace a výše uložené sankce, číslo pokutového bloku /5. 10. 2017 v 8:50 hod., Ústí nad Orlicí, ul. 17. listopadu, čp. 695; popis skutku: nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, nevlastní potvrzení o výjimce, na místě neuplatňoval zdravotní potíže; právní kvalifikace: porušil § 6 odst. 1 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb., tím se dopustil přestupku podle § 125c), odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb., udělena bloková pokuta ve výši 400 Kč, č. přík. bloku na pokutu: AC/2017 C0361331/. Tedy správní orgán I. stupně a následně ani žalovaný správní orgán nemohly mít na základě tohoto oznámení Policie ČR žádné důvodné pochybnosti o tom, že uvedený přestupek byl spáchán právě žalobcem. Žalobce sám ani žádné zcela konkrétní pochybnosti neuvedl.
13. Dne 11. 4. 2018 byly žalobci zaznamenány 2 body na základě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze strany Městské policie Litomyšl za přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, neboť účastník jako řidič motorového vozidla v rozporu s ustanovením § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h. Záznam bodů za tento přestupek byl proveden na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které sepsala Městská policie Litomyšl dne 12. 4. 2018. V tomto oznámení jsou uvedeny veškeré náležitosti pro identifikaci přestupku, osoby pachatele i výše uložené sankce. Je zde uvedeno jméno, příjmení, datum narození, bydliště přestupce, reg. zn. a typ vozidla, čas, místo spáchání a popis skutku včetně právní kvalifikace a výše uložené sankce, číslo pokutového bloku /11. 4. 2018 v 15:13 hod., Litomyšl, ul. Zahájská; popis skutku a právní kvalifikace: porušil ustanovení § 4 písm. c) v souladu s ustanovením § 18 odst. 6 zák. č. 361/2000 Sb., o silničním provozu nedodržením nejvyšší dovolené rychlosti dané dopravní značkou B20a - nejvyšší dovolená rychlost 30 km/h – do 20 km/h v obci. Za dopravní přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zák. č. 361/2000 Sb., o silničním provozu,

byla uvedenému dne 11. 4. 2018 uložena příkazem na místě pokuta 500 Kč, ev. č. pokutového bloku B 0736110, rychlost po odečtu tolerance - 46 km/h). Tedy správní orgán I. stupně a následně ani žalovaný správní orgán nemohly mít na základě tohoto oznámení městské policie žádné důvodné pochybnosti o tom, že uvedený přestupek byl spáchán právě žalobcem. Žalobce sám ani žádné zcela konkrétní pochybnosti, které by jeho protiprávní jednání zásadně zpochybňovaly, neuvedl.

14. Dne 13. 9. 2018 byly žalobci zaznamenány 2 body na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze strany Policie ČR za přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, neboť účastník jako řidič motorového vozidla v rozporu s ustanovením § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h. Záznam bodů za tento přestupek byl proveden na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které sepsalo Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje, Územní odbor Šumperk dne 14. 9. 2018. V tomto oznámení jsou uvedeny veškeré náležitosti pro identifikaci přestupku, osoby pachatele i výše uložené sankce. Je zde uvedeno jméno, příjmení, datum a místo narození, bydliště přestupce, reg. zn. a typ vozidla, čas, místo spáchání a popis skutku včetně právní kvalifikace a výše uložené sankce, číslo pokutového bloku /13. 9. 2018 v 10:00 hod., Loučná nad Desnou - Kociánov, ul. I/44, čp. 26; popis skutku: překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h, naměřená rychlost - 65 km/h; právní kvalifikace: porušil § 18 odst. 4 zák. č. 361/2000 Sb., čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k), § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona a byla mu dne 13. 9. 2018 udělena příkazem na místě pokuta ve výši 200 Kč; č. příkazového bloku na pokutu: AC/2017 C1528798/. Tedy správní orgán I. stupně a následně ani žalovaný správní orgán nemohly mít na základě tohoto oznámení Policie ČR žádné důvodné pochybnosti o tom, že uvedený přestupek byl spáchán právě žalobcem. Žalobce sám ani žádné zcela konkrétní pochybnosti, které by jeho protiprávní jednání zásadně zpochybňovaly, neuvedl.
15. Z výše uvedených skutečností vyplývá, že předmětný záznam 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče byl proveden správně a v souladu se zákonem /§ 123b odst. písm. a) zákona o silničním provozu. S ohledem na jednoznačnost a obsahovou kvalitu jednotlivých oznámení ze strany Policie ČR a rovněž ze strany Městské policie Litomyšl nebyly splněny předpoklady pro to, aby si správní orgán I. stupně musel žádat příslušná rozhodnutí o uložení pokuty, jak vyplývá z judikatury v tomto rozsudku uváděné. Takový postup by neodpovídal ani zásadě hospodárnosti řízení.
16. Krajský soud tedy shrnuje, že správní orgán I. stupně nebyl v dané věci povinen přezkoumávat všechna pravomocná rozhodnutí vydaná ve zkráceném řízení, když, jak již soud uvedl ve výše, ve vztahu k těmto rozhodnutím je nutné aplikovat zásadu presumpce správnosti těchto správních aktů a správní orgán v řízení o námitkách byl pouze oprávněn zkoumat to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu - § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu (k čemuž plně postačuje i oznámení příslušného orgánu Policie ČR či městské policie o spáchaném přestupku), dále zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze zákona o silničním provozu obsahující bodové hodnocení jednání (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 AS 96/2008-44). Pouze v případě důvodných pochybností (vyplývajících

z námitek přestupce) a případně zjištěných správním orgánem z uvedených oznámení policie o uložení pokuty z přestupku, tak jen v takovém případě si musí správní orgán vyžádat pro posouzení námitek další důkazy prokazující skutečnosti uvedené v tomto oznámení policie (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publikovaných pod č. 2145/2010 Sb. NSS a dále rozsudek NSS ze dne 18. 3. 2015, č. j. 1 As 1/2015-33), tedy těmito dalšími důkazy mohou být i konkrétní pokutové a příkazové bloky v případě rozhodnutí o přestupcích vydaných v blokovém řízení. Taková situace však nenastala. Stále je totiž třeba mít na paměti, že předmětem řízení o námitkách proti provedení záznamu bodu v registru řidičů je posouzení, zda byl tento záznam proveden v souladu se zákonem a v řízení o námitkách již nelze věcně přezkoumávat právní podklad k rozhodnutí o provedení záznamu do registru řidičů, tedy zpravidla tak již nelze uplatňovat námitky, které mohly být uplatněny v řízení o přestupku, či přezkumu rozhodnutí o přestupku (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44). V dané věci před správním orgánem I. stupně nebyla vznesena žádná taková námitka, která by mohla být jen naznačit důvodnou pochybnost o spáchaných přestupcích.

17. Námitky žalobce se týkaly formálních a obsahových náležitostí zmíněných rozhodnutí, přičemž sám žalobce uvádí v žalobě judikaturu Nejvyššího správního soudu, ze které lze odvodit nedůvodnost těchto námitek (jedná se zejména o rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Z tohoto rozsudku totiž vůbec nevyplývá, že by nebylo možné vyjádřit údaje týkající se přestupkového jednání ve zkratce (popis místa spáchání přestupku, právní kvalifikace, popis přestupkového jednání). Na rozhodnutí vydané ve zkráceném přestupkovém řízení totiž nelze klást stejné nároky jako na rozhodnutí vydané ve správním řízení v případě, kdy by žalobce jako přestupce nesouhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení. Je třeba totiž vycházet z toho, že právě podpisem pokutového bloku žalobce k obvinění v těchto přestupcích vyjádřil svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení a jednoznačně tak potvrdil naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 92 zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich /dříve § 84 zákona o přestupcích/, (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81). Pokud žalobce měl vyšší nároky na detailní popis přestupkového jednání, tak neměl souhlasit s projednáním přestupku v blokovém řízení, ale měl využít svého práva, které mu nebylo možné odepřít, tj. práva na zahájení správního řízení o přestupku (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2004, č. j. 6 As 49/2003-46). Toto své právo však nemůže přenášet do řízení o přezkumu žalovaného rozhodnutí, když v daném případě výše uvedené podklady, oznámení o spáchaných přestupcích neobsahovaly žádné indicie o vzniku důvodných pochybností týkajících se přestupků, přičemž ani uplatněné námitky žalobce takové pochybnosti vzbudit nemohly.
18. Jak jednoznačně vyplynulo ze správního spisu, správní orgán I. stupně byl schopen z oznámení o uložení pokut přestupková jednání přesně identifikovat a popsat je včetně uvedení všech náležitostí rozhodnutí, proto již z tohoto důvodu není možno připustit důvodnost pochybností žalobce. Ve všech žalobcem uvedených případech byla konkrétní přestupková jednání žalobce v těchto oznámeních popsána jednoznačně a určitě tak, že z nich vyplývá nezaměnitelnost s jiným jednáním, kdy nelze dospět k jinému závěru, než že v rozhodnutích vydaných ve formě pokutových bloků a příkazových bloků bylo přestupkové jednání konkrétním způsobem individualizováno, tedy nejednalo se o případ, kdy by oznámení o přestupcích nebylo možné jako podklad pro zápis vůbec použít,

například z důvodu jeho nesrozumitelnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39).

19. Ve vztahu k námitce žalobce o tom, že „*odvolací správní orgán zcela ignoroval předložené důkazní prostředky*“ je třeba uvést, že žalobcem uvedená jiná rozhodnutí správních orgánů jsou individuálním správním aktem, který je jednostranným správním úkonem, který činí správní úřad nebo jiný oprávněný vykonavatel veřejné správy s cílem vyvolat přímé vnější účinky v jednotlivém případě. Individuální správní akt nemá moc zákona, není všeobecně závazný. Legitimní očekávání může založit pouze taková správní praxe, která je ustálená, jednotná a dlouhodobá a která opakovaně (nikoliv pouze v několika případech) potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisu (srov. např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006-132). Správní praxe nemůže být strnulá a nemůže zůstat bez vývoje. Není proto vyloučeno, aby (a to i při nezměněné právní úpravě) byla nejen doplňována, ale i měněna, když k tomu jsou relevantní důvody. Opačný přístup by mohl vyústit v to, že by se žalovaný nemohl odchýlit od dosavadní právní praxe, která by např. nereflektovala výklad zákona prováděný soudy, byl by ji nucen v rozporu s veřejným zájmem uměle udržovat. Takovou interpretaci principu předvídatelnosti rozhodovací činnosti orgánu veřejné moci ústící k absurdním důsledkům je samozřejmě nutno odmítnout (výklad *per reductionem ab absurdum*). Ostatně Nejvyšší správní soud již v odůvodnění rozsudku ze dne 25. 4. 2006, č. j. 2 As 7/2005-86 (a následně i v dalších rozhodnutích, za všechny srov. např. rozsudek NSS ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 As 46/2012-87), uvedl „*účastník řízení se před správním orgánem může dovolávat obdobného zacházení jako v předchozích srovnatelných případech jen tehdy, byl-li tento předchozí postup správního orgánu v souladu se zákonem – jinak řečeno, účastník se nemůže domáhat, aby správní orgán nadále dodržoval svoji předchozí nezákonnou správní praxi (i když nebyla relevantně napadena či jinými mechanismy uvedena do souladu se zákonem)*“.
20. Krajský soud proto uzavřel, že žaloba není důvodná, a musel ji tak zamítnout (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
21. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému soud toto právo nepřiznal, když mu žádné náklady v řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 28. srpna 2019

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu